

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1924.

Ljubljana, 31. decembra 1924.

Štev. 9.

66.

ODPUSTKI IN DUHOVNE MILOSTI PODELJENE DRUŽBI ZA ŠIRJENJE VERE.

Iz Acta Apost. Sedis (str. 219—224).

I.

INDULTUM ORATORII PRIVATI CONCEDITUR SACERDOTIBUS IN CONSILIA
PONTIFICII OPERIS A PROPAGATIONE FIDEI ADSCITIS.

PIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum Moderatores Consilii Superioris generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei Nos enixis precibus flagitaverint, ut sacerdotibus in ipsum Consilium adlectis privati Oratorii indultum, de Apostolica benignitate, largiri dignemur, Nos ut presbyteri in tam frugiferum opus adlaborantes, peculiare nanciscantur pontificae voluntatis pignus, optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quare, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, concedimus ut sacerdotes nunc et in posterum Praesides, adlecti in Consilia Nationalia enunciati Operis a Propagatione Fidei, Moderatores dioecesani, vel adlecti in Consilium sive Comitatum dioecesanum ubique terrarum, si forte detineantur infirmitate, quae ultra dimidium mensis perduret, de consensu Ordinarii, intra domesticos parietes, servatis religiose sacrorum canonum praescriptis, Missam celebrare, sive per quemvis sacerdotem rite probatum saecularem, seu, de Superiorum suorum licentia, regularem, absque ullo parochialium iurium praeiudicio, in sua praesentia iubere licite possint; quae tamen Missa diebus festis, praeter sacerdotem aegrotum si a Sacro faciendo abstinuerit, Missaeque inservientem, uni dumtaxat personae quae aegrotanti assideat, in ecclesiastici praecepti implementum valeat. Sacerdotibus vero nunc et in posterum ubique terrarum adlectis sive adlegendis in Consilium generale Operis enunciati, personale Oratorii privati indultum singulis anni diebus, licet sollemnioribus et solemnissimis, Paschate Resurrectionis Domini non excluso, de respectivi Ordinarii licentia et arbitrio, concedimus; facta insuper facultate Missam celebrandi in navi, quando maritimum iter capessant. Verum praecipimus ut quod attinet ad decentiam et honestatem loci celebrationis Missae, iugiter serventur sacrorum canonum praecepta, et — pro Missa in mari — dummodo locus ad id delectus nihil indecens sive indecorum prae se ferat, mare autem sit tranquillum et quodcumque absit periculum sacrarum Specierum effusionis e calice, et alter sacerdos, si adsit, superpelliceo indutus, eidem celebranti adsistat. Haec largimur, decernentes praesentes Nostras Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare

ac permanere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et sacerdotibus in dictum Opus Propagationis Fidei nunc et in posterum adlectis perpetuo suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque contrariis. Praesentibus, perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die XX mensis februarii, anno MDCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status*.

II.

INDULGENTIAE, PRIVILEGIA ET FACULTATES SPIRITUALES TRIBUUNTUR
FIDELIBUS ET SACERDOTIBUS IN PIUM OPUS A PROPAGATIONE FIDEI
ADLECTIS.

PIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam. — Pontificium opus a Propagatione Fidei gratum maxime acceptumque est cordi Nostro; ideoque fidelibus in idem pium Opus adlectis, caelestes Ecclesiae thesauros, quorum dispensatores Nos voluit Altissimus, ultro libenterque reseramus. Audito igitur dilecto filio Nostro S. R. E. Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia ac Bb. Petri et Pauli Apostolorum Eius auctoritate confisi, omnibus et singulis fidelibus, nunc et in posterum, ubique terrarum, frugiferum hoc in Opus Propagationis Fidei rite adlectis, die primo eorum aggregationis et, quotannis, Natalis, Circumcisionis, Sanctissimi Nominis Iesu, Epiphaniae, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimae Trinitatis, Corporis Domini et Sanctissimi Cordis Iesu festivitatibus; item Immaculae Conceptionis, Nativitatis, Praesentationis, Annunciationis, Visitationis, Purificationis et Assumptionis Virginis Deiparae; Inventionis et Exaltationis Sanctae Crucis; et festis Sancti Michaëlis Archangeli (nempe die vicesimo nono mensis septembris), et Sanctorum Angelorum Custodum (idest die secunda mensis octobris); festo Nativitatis Sancti Ioannis Baptistae ac festo Sancti Ioseph Deiparae Virginis Sponsi, atque eius sollemnitate (scilicet feria quarta subsequenti immediate alteram post Pascha Dominicam); festis natalitiis Sanctorum XII Apostolorum atque Evangelistarum; festis Sancti Francisci Xaverii et Sancti Fidelis a Sigmaringa; celebritate Sanctorum Omnium; denique die XXII mensis iunii (anniversaria nempe die foundationis Congregationis a Propaganda Fide), vel uno e septem diebus continuis immediate respective sequentibus, ad cuiusque lubitum eligendo, quamvis ecclesiam vel oratorium publicum, admissorum sacramentali confessione rite expiati et caelestibus refectionibus epulis, visitent, ibique pro sanctae Fidei propagatione et ad mentem Summi Pontificis preces rite effundant, quo die iniuncta pietatis opera impleant, *plenariam*; — similiter inscriptis omnibus, ter quovis mense, totidem diebus cuiusque arbitrio eligendis; et die commemorationis generalis Sociorum omnium defunctorum; ac die

commemorationis peculiaris Sociorum defunctorum, iam ad Consilium dioecesanum, vel chiliarchiam, centuriam, decuriam aut manipulum pertinentium, cuius quisque inscriptus est particeps, si vere poenitentes et confessi ac sacra Communione refecti, quamvis ecclesiam aut sacellum, uti superius dictum est, orantes celebrent, a medietate praecedentis ad mediam usque noctem respectivi diei, quo die iniuncta adimpleant pietatis opera, etiam *plenariam* peccatorum omnium indulgentiam ac remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Ad haec opportunitis spiritualibus subsidiis adiuvari cupientes eosdem inscriptos omnes, in momento diversantes illo, a quo pendet aeternitas, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si, ut supra, poenitentes, confessi et Angelorum Pane refecti, vel, quatenus id agere nequiverint, nomen Iesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, et mortem tamquam peccati stipendium patienti animo suscipiant, similiter *plenariam* indulgentiam admissorum omnium largimur. — Praeterea fidelibus nunc et in posterum, ubique terrarum, dicti Pii Operis socii, quoties supplicationibus novemdialibus, triduanis vel octiduis celebrandis occasione festorum Inventionis Crucis et Sancti Francisci Xaverii, contrito saltem corde, intersint vel, legitime impediti, privatim ipsis precibus vacent, toties *quingentes* dies; quoties autem, contrito corde, cuivis adsint religiosae functioni iuxta Pii Operis tabulas habendae, toties de poenaliu dierum numero, in forma Ecclesiae consueta, *trecentos* expungimus; postremo dies *ducentos*, qua vice contrito corde, ut supra, recitent Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam, addita invocatione: »Sancte Francisce Xaveri, ora pro nobis«, vel, ad finem Associationis, pietatis quodvis sive caritatis opus exercent.

Porro Operam ipsam generalibus quibusdam privilegiis augere volentes, concedimus ut qua die generalis vel peculiaris commemoratio fit Sodalium defunctorum, altaria omnia ecclesiae vel oratorii publici, sive semipublici, in quo eadem commemoratio locum habet, Apostolico gaudeant privilegio pro Missis in eorundem Sodalium animarum suffragium per quemvis sacerdotem saecularem sive, de Superiorum suorum consensu, regularem, rite litandis; nec non ut Missae omnes, sive ab aggregatis ad quodvis altare pro Sociorum defunctorum animabus expiandis iubendae, sive a sacerdotibus Piae Operae inscriptis, pariter in suffragium defunctorum Sociorum, item ad quodvis cuiusque ecclesiae altare litandae, illi animae pro qua celebratae fuerint perinde suffragentur, ac si fuissent ad privilegiatum altare peractae.

Placet insuper Nobis ut in Operam eandem adlecti sacerdotes zelatores peculiaribus polleant privilegiis, ideoque ipsis sacerdotibus zelatoribus concedimus personale altaris privilegiati indultum, quater in hebdomada.

Facultatem benedicendi quovis tempore privatim, de consensu Ordinarii saltem rationabiliter praesumpto, extra Urbem, unico crucis signo, Cruces, Crucifixos, rosaria, coronas precatorias, sacra nomismata et parvas ex metallo religiosas statuas, eisque applicandi Apostolicas indulgentias. Quod si adventus, quadragesimae, spiritualium exercitationum et sacrarum missionum tempore, sacras ipsi habeant conciones, hac benedicendi facultate publice utantur. — Facultatem ubique benedicendi unico Crucis signo rosaria cum applicatione indulgentiarum a Patribus Crucigeris nuncupatarum et coronas (sive speciales, sive rosarii) cum applicatione indulgentiarum a Sancta Birgitta. Facultatem benedicendi, in locis ubi non reperiantur religiosae domus Fratrum Minorum, Cruci-

fixos unico signo crucis, eisque applicandi indulgentias Viae Crucis sive Calvariae, lucrandas, ad normam privilegii quo gaudent Minores Fratres, ab illis qui legitime impenduntur quominus sanctas Stationes celebrent.

Facultatem ubique benedicendi nomisma Immaculatae Conceptionis (proprium Congregationis Missionis) cum applicatione adnexarum indulgentiarum.

Facultatem benedicendi cum adnexis indulgentiis nomisma Sancti Benedicti, in locis ubi minime exstent coenobia sive domus Ordinis dicti Sancti, quae huiusmodi privilegio fruuntur.

Facultatem benedicendi atque imponendi, etiam unica formula, scapulare Sanctissimae Trinitatis, B. M. V. a Carmelo et Virginis Perdolentis, atque inscribendi, debitis conditionibus servatis, respectivis Confraternitatibus; Passionis D. N. I. C. (adhibito colore rubro proprio Congregationis Missionis) et Immaculatae Virginis (adhibito caeruleo proprio Patrum Theatinorum) et dummodo in loco, quo talis facultas exercetur, non adsint respectivae domus religiosae Trinitariorum, Carmelitarum, Servitarum et Theatinorum.

Facultatem etiam legitime inscribendi Confraternitati Cordigerorum, in locis ubi non exsistant domus religiosae Minorum Conventualium, benedicendo et imponendo funiculum seraphicum. — Facultatem inscribendi fideles Tertio Ordini saeculari Sancti Francisci, in locis ubi non sint dicti Ordinis canonice erectae Congregationes, benedicendo scapulari et cingulo.

Facultatem inscribendi fideles Confraternitati a Militia Angelica, ubi non exsistant domus religiosae Ordinis Praedicatorum, benedicendo et imponendo cingulum et nomisma Divi Thomae Aquinatis.

Facultatem denique sacerdotibus zelatoribus, qui, de licentia Ordinarii, in forma exercitiorum sacrarum concionum seriem impleverint, impertiendi, novissima ipsorum concionum die, Apostolicam christiano populo benedictionem, cum adnexa *plenaria* indulgentia, ab iis lucranda, qui saltem quinque adfuerint concionibus, et confessi ac sacra Synaxi refecti, ad mentem Romani Pontificis oraverint.

Peculiariora etiam privilegia largimur sacerdotibus Praesidibus et adlectis in Consilia Nationalia, Moderatoribus dioecesanis et sacerdotibus, qui sint participes Consilii vel Comitatus cuiusque ad provehenda Pii Operis negotia constituti; iis enim praeter omnes supra recensitas facultates quinquies in hebdomada personale privilegiati altaris indultum tribuimus; nec non facultatem benedicendi, in locis ubi non exstent Ordinis Praedicatorum religiosae domus, brevi formula a Sacrorum Rituum Congregatione adprobata die XXIII mensis novembris anni MDCCCXVIII, coronas Sanctissimi Rosarii cum applicatione indulgentiarum Patrum Ordinis Sancti Dominici.

Volumus etiam ut Operae inscripti sacerdotes, qui a Consilio Superiore generali renunciati fuerint sacerdotes zelatores Benemeriti, omnibus indulgentiis et privilegiis supra recensitis gaudeant. Sacerdotes denique in Consilium Superius generale adlectos singulari Nostrae voluntatis pignore complectentes, iisdem praeter omnia, quae supra numeravimus, privilegia, facultatem facimus benedicendi ubique, de consensu Ordinarii saltem rationabiliter praesumpto, unico crucis signo, privatim, quovis tempore; publice autem, si conciones habeant, tempore adventus, quadragesimae, spiritualium exercitationum et missionum sacrarum, rosaria, coronas, Cruces, Crucifixos, nomismata et parvas ex metallo statuas religiosas, cum Apostolicarum indulgentiarum applicatione.

Specialibus quoque indulgentiis cohonestare cupientes nonnullos ordines fidelium laicorum in eadem Opera inceptorum, decernimus, ut sodales laici a Consilio Superiore generali renunciati Benemeriti, fideles laici in Consilia adlecti Superius generale, nationalia ac dioecesana, nec non laici praepositi Comitatus sive Commissionibus paroeccialibus, praeter indulgentias et privilegia omnibus inscriptis laicis concessa, solitis sub conditionibus, non ter, sicuti reliqui, sed quinquies in mense indulgentiam plenariam lucrari possint totidem diebus eorum arbitrio eligendis; pariterque pro quolibet opere pietatis, sive caritatis, quod pro suo munere exercuerint, contrito saltem corde, loco ducentorum dierum, *quingentos* ipsis in forma Ecclesiae solita de poenali numero dies expungimus.

Postremo edicimus ut socii in Operam Propagationis Fidei rite nunc et in posterum inscripti, hisce indulgentiis ac privilegiis fruuntur a die aggregationis, usque dum in ipsa perseverent Pia Opera et praescriptas conditiones impleant; ut sacerdotes Zelatores, Moderatores dioecesani et adlecti in varia Consilia, nempe Superius generale, nationalia ac dioecesana, specialibus supra recensitis privilegiis tantum durante munere gaudeant; ut sacerdotes zelatores Benemeriti, favoribus sibi tributis utantur ad vitam; ut religiosarum Familiarum alumni enumerari possint in Operam Pontificiam a Propagatione Fidei, non modo uti sodales, sed uti Moderatores dioecesani, Praesides, Consiliarii ac Zelatores, salvis praescriptionibus can. 693, par. IV, Codicis iuris canonici.

Haec largimur, statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque. Praesentibus, perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibetur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die XXV mensis martii, anno MDCCCXXIV, Pontificatus Nostri tertio.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status*.

67.

DRUŽBA ZA ŠIRJENJE VERE.

Na prošnjo vodstva za ljubljansko in lavantinsko škofijo DŠV objavlja Škof. list naslednja članka in jih priporoča gg. duhovnikom v uvaževanje.

I.

Navodilo o DŠV.

Leta 1924 je bila kanonično ustanovljena Družba za širjenje vere (DŠV) v ljubljanski in mariborski škofiji. Gg. duhovniki ste jo že po mnogih župnijah vpeljali. Nam duhovnikom gotovo ne bo potreba še

posebej ponavljati motivov, zakaj se vneto trudimo, da tudi ta svetovna misijonska družba med nami požene krepke korenine in se mogočno razraste. Zato naj sledi le nekaj opomb o organiziranju DŠV.

1. Kako organizirajmo DŠV.

Če v kateri župniji DŠV še ni organizirana, povabi dušni pastir najbolj vnete agitatorje, ki jih vsak v svoji župniji gotovo dobro pozna (iz Mar. družb, prosvete, Orla, Orlice, tretjega reda itd.), na sestanek. Razloži jim namen in apostolsko važnost te misijonske družbe, daj vsakemu knjižico »Družba za širjenje vere«, da morejo družbo še obširneje spoznati in pri agitiranju o njej govoriti. Obenem župnik vsakemu, ki hoče postati spešivec ali pospeševalec te družbe, izstavi desetnijsko polo, ki obsega prostor za deset članov (desetnijo); opremljena bodi z župnim pečatom, kajti potrebno je, da že vnaprej preprečimo vsako zlorabo misijonskih zbirk. Imena teh agitatorjev, bodočih desetnikov oziroma desetnic (kajti moški in ženske so poklicani na to delo) si vodnik (župnik ali po njem pooblaščen duhovnik) vestno zapiše, da ve, komu je važno stvar zaupal. Desetnijske pole naj opremi tudi z zaporedno številko! — Zdaj naj desetniki nabirajo člane, če le mogoče vsak v svoji bližnji okolici; na polo naj vpišejo članov priimek, ime, bivališče s hiš. št., zato da bo tudi morebiten desetnikov naslednik člane lahko poiskal; gredo pa naj prav do vseh župljanov, tudi do versko mlacnih! Ko so desetniki nabrali članov za vso desetnijo ali pa vsaj nekaj, naj pole in denar prineso vodniku; ta prejem denarja potrdi s tem, da spodaj zapiše v svojo in desetnikovo vednost sprejeto vsoto; priglasi članom pa izstavi sprejemnice (podobice), ki obsegajo članske pravice in dolžnosti in ki jih nato desetniki oddajo članom. Imena vseh priglasi članov pa si vodnik sproti ali pa vsaj koncem leta zapiše v članski imenik, ki bodi urejen po abecedi; kajti članov v župniji naj ne bo morda le 50 ali 100, kakor je to pri bratovščinah, ampak naš vzor je: vsi katoličani, ki so že izpolnili 12 let, naj postanejo člani DŠV, če hočemo, da se misijonska misel zaseje tako kakor zasluži, in da bomo misijonom res znatno pomagali, in da ne bomo v misijonskem delu zaostajali daleč za drugimi narodi, in da sedanji misijonski vek prav preživimo! Saj smo vsi katoličani dolžni, da pokažemo Bogu hvaležnost za dar sv. vere tudi v dejanju! — Kolikokrat na leto bo vodnik sprejemal miloščino in člane vpisoval, je seveda največ odvisno od njegove previdnosti, toda naj se tej previdnosti vedno pridružuje tudi gorečnost, da se ne bomo strašili dela! Saj smo pri vstopu v Unio cleri kot glavno dolžnost prevzeli nalogo »promovendi pium opus missionum«. Torej tudi v nas »exardescat sacri apostolatus zelus«! — Koncem leta vodnik vsaki desetniji kar na poli uradno potrdi prejem skupne vsote, ki jo je desetnija v tistem letu nabrala. Obenem pa vsakemu desetniku takoj izroči novo polo, opremljeno z isto zaporedno številko, za prihodnje leto. Število članov (ne pa imen) in članarino pa pošlje škofijskemu vodstvu DŠV. Desetnijske pole potem shrani, članom pa jih na zahtevo pokaže, tako da se lahko vsak prepriča, jeli desetnik njegov prispevek pošteno odrajal ali ne; lahko pa tudi vodnik že potrjeno polo izroči desetniku, da jo on pokaže lanskim članom in tako sebe krije. Seveda bo vodnik svojim župljanom v veselje vsako leto tudi s prižnice povedal, koliko so preteklo leto nabrali za DŠV in jih ob tej priliki navduševal za nadaljno delo. Škofijsko vodstvo pa bo tudi objavljalo letni obračun o vseh prejemkih in izdatkih, da bomo vsi imeli potrebni pregled o napredku DŠV po vseh župnijah škofije.

2. Kakšen pomen ima organiziranje po desetnijah.

Morda gospodje ne boste v vseh župnijah organizirali DŠV po desetnijah, pa tega tudi ne zahtevajo ne splošna ne naša pokrajinska pravila (splošna pravila so v ljublj. škof. listu 1923, str. 85; pokrajinska pa v knjižici »DŠV«). Toda kjer je mogoče, naj se vpelje DŠV po desetnijah. Zakaj? Desetnija je skupina desetih članov DŠV, ki jo zbere in vodi eden teh članov, imenovan desetnik ali desetnica. Desetniki če le mogoče vsak mesec pobirajo misijonsko miloščino ali članarino po en dinar od člana (pri skrajno revnih po pol dinarja). Na ta način se 1. pomlaja vnema članov za misijone, ker tolikokrat o njih slišijo; gotovo je že ta propaganda misijonske misli več vredna kot tisti skromni mesečni dinar; pa tudi na družbeno molitev desetniki člane večkrat spomnijo. Desetniki bodo dobivali, tudi za vsako desetnijo po en brezplačen izvod »Katoliških misijonov«, glasilo DŠV, ki bo krožil med člani desetnije in nazadnje ostal desetnikova last; kajti nekateri člani se morda sami ne bodo mogli naročiti na list, tako ga bodo pa vendarle brali. — 2. Desetniki sami bodo s tem delom postali vneti agitatorji in čez nekaj let bomo imeli misijonsko armado, ki bo kos še večjim nalogam. — 3. Pa tudi prav te desetnije bodo rodile misijonske poklice, kakor ob času Filipa in Pavline Jaricot, in tako nam bo ta osebni stik množil število misijonskih patrov, bratov, sestra. — 4. Člani bodo razbremenjeni, ker en dinar na mesec podariti ni veliko in gotovo bodo radi dali še več; tudi jim vsa pota prihrani desetnik. — 5. Razbremenjeni bodo vodniki DŠV po župnijah, ker bo prav po desetnijah prešlo glavno agitacijsko delo na ramena laikov.

Lahko seveda se organizira tudi po drugačnih skupinah n. pr. tako, da spešivci (spešiti = pospeševati) gredo okrog z nabiralnimi polami in mesečno ali pa v drugačnih obdobjih pobere članarino od poljubnega števila članov, če manjka agitatorjev; lahko tudi en spešivec ali spešivka oskrbuje več desetnjskih pol; lahko tudi (to je tretji način) kar župnik ali njegov pooblaščenec (duhovnik) kakor pri bratovščinah vpisuje člane v svoj članski imenik in pobira članarino. Vendar pa tistih prednosti ne bo, kakor jih rodi dobro izvedeno organiziranje po desetnijah. Stotnij in tisočnij zdaj splošno nikjer ne uvajajo in jih zaenkrat tudi nam ne kaže.

Da se bo DŠV še lažje vpeljala, je škofijsko vodstvo dalo za l. 1925 natisniti desetnjske pole, ki jih bodo gg. vodniki gotovo veseli, ker jim bodo prihranile dosti dela, vodstvo DŠV pa poenotile.

Kadar potrebujejo gg. vodniki družbenih tiskovin (knjižic, letakov, sprejemnic, položnic, pol), ali imajo koristen nasvet, ali hočejo kaj vprašati, ali pa pošiljajo letna poročila o stanju članov, naj pišejo kar uradno na škofijski ordinariat.

II.

0 glasilu DŠV.

Po glavnih pravilih Družbe za širjenje vere, točka XIII (Škof. list 1923, str. 88) je naloga svetov ustanovljenih med posameznimi narodi skrbeti, da se bistvo in namen pobožne družbe primerno objavlja, zlasti v knjigah in listih primernih posameznim narodom; tem je predvsem prištevati letopise o razširjanju sv. vere.

Za uspešno misijonsko delo sv. Cerkve je bil in je tisk neprecenljive važnosti in vrednosti. Že Pavlina Jaricot, soustanoviteljica DŠV, je razmnoževala poročila misijonarjev, da so jih člani brali (knjižica DŠV 10).

Znano je, da se imamo za premnogo misijonskih in duhovniških poklicev zahvaliti uprav poročilom o katoliških misijonih v letopisih katoliških misijonov.

Zato skoraj ni potrebno gospode duhovnike vnemati, da pospešujejo razširjanje misijonskega berila.

Naš slovenski misijonski list so »Katoliški misijoni«, ki so jih oktobra 1923 začeli izdajati naši slovenski misijonarji lazaristi. »Skrbeti hočejo, da se goji misijonsko zanimanje doma. Z misijonskim glasilom — in le z njim — bomo lahko uspešno vršili ta svoj namen... »Kat. misijoni« bodo verno glasilo vseh katoliških misijonov, glasilo vseh 40.000 misijonarjev in misijonark... bodo pa tudi ogledalo misijonskega gibanja doma« (Katol. misijoni 1, 1).

»Katoliški misijoni« so postali s početkom 2 letnika tudi glasilo DŠV. Kakor pa ta družba v našem misijonskem stoletju katoličanom kliče: Vsak že 12 let stari katoličan bodi naš član, tako tudi toplo priporoča: Vsaka družina, pa tudi vsak katoličan, ki si sam kaj prisluži, zlasti pa vsak član DŠV bodi naročen na »Katoliške misijone«, da mu pomagajo spoznavati in ljubiti veliko božje delo, misijonsko delo, in si s tem prikljče iz nebes blagoslova in plačila, ki so ga deležni apostoli!

Škofijsko vodstvo DŠV v Ljubljani in Mariboru.

68.

ŠTOLNINA IN PISARNIŠKE TAKSE.

Za ljubljansko škofijo velja še sedaj štolni red, ki je bil potrjen z odlokom centralne organ. dvorne komisije z dne 11. marca 1816, št. 23.811, in razglašen z gubernijsko okrožnico z dne 5. aprila 1816, št. 3483. V njem so za mesto Ljubljano določene posebne takse in za župnije zunaj Ljubljane posebne. Za te župnije je štolni red v knjigi: Poč, Duhovski poslovnik, 2. natis, str. 316 in sl.

Ker se pri vseh javnih uradih takse plačujejo v višini, ki odgovarja sedanji vrednosti našega denarja, določamo v smislu sklepa na III. škof. sinodi, naj se takse zgoraj omenjenega štolnega reda plačujejo v sedanji resnični vrednosti in sicer:

A. Pogrebi v Ljubljani:

Vrsta	Župnik	Duhovniki asistenti	Cerkvenik	Cerkev	Skupaj
Izredna (luksus):	210	3 à 120 = 360	120	170	860 Din
I. razred:	150	3 à 80 = 240	80	130	600 „
II. razred:	100	2 à 50 = 100	40	60	300 „
III. razred:	30	1 à 20 = 20	20	30	100 „
IV. razred in otroški pogrebi:	30	—	20	20	70 „

Sveča je všteta v štolnino, določeno za duhovnike.

B. Pogrebi zunaj Ljubljane:

15 kratni zneski štolnega reda v dinarjih.

Sveča se zaračuna po dnevnih cenah.

C. Slovesne maše zadušnice z libero v Ljubljani:

Vrsta	Župnik	Asistenti	Cerkvenik	Orgljavaec	Cerkev
I. razred:	150	à 80	80	80	130 Din
II. razred:	120	à 50	40	50	80 „
III. razred:	50	—	20	30	40 „

Č. Pete maše zadušnice brez asistencije zunaj Ljubljane:

Mašnik	Organist	Cerkev	Cerkvenik	Mehač	Strežniki	Skupaj
40	15	26	10	5	4	100 Din.

Za vsa druga mrliška opravila se zaračuni 15 kratni znesek štolnega reda v dinarjih.

D. Poroke in oklici v Ljubljani:

Vrsta	Poroke	Oklici
I. razred:	150	50 Din
II. razred:	80	40 „
III. razred:	60	20 „

E. Poroke in oklici zunaj Ljubljane:

15 kratni znesek štolnega reda v dinarjih.

F. Štipendije za tihe maše:

1. Navadne tihe maše 15 Din.
2. Tihe maše oznanjene 20 „
3. Tihe maše na določen dan 25 „
4. Če je treba čakati čez navadno uro, za vsake pol ure čakanja 5 „
5. Če je cerkev (podružnica) oddaljena, za vsako četrtinko ure 5 „
Šteje se pa samo enkratna razdalja do podružnice.
6. Če se zahteva sv. maša po 7. uri, za vsake pol ure kesneje 5 „

G. Takse za listine:

1. Rojstni in krstni, mrliški, samski, rodbinski in oklicni list 20 Din.
2. Poročni list 30 „
3. Izpiski iz matic 5 „

Kolek mora stranka še posebej plačati.

Pripomba:

1. Če hoče imeti stranka pri kakem liturgičnem opravilu kaj takega, kar ni v štolnem redu, n. pr. orgljanje, cvetice, posebno razsvetljavo, ima župnik pravico, računati za to, kar se mu po lastnem preudarku primerno zdi, mora ji pa pred dotičnim liturgičnim opravilom povedati, koliko jo bodo stali ti dodatki.

2. Siromakom naj se takse spregledujejo ali vsaj znatno znižujejo. Priporoča se vsem gg. duhovnikom, da tudi mašne štipendije revežem nekoliko znižujejo.

Ta določila stopijo v veljavo dne 1. januarja 1925.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 15. decembra 1924.

† Anton Bonaventura,
škof.

69.

STROŠKI ZA IZREDNE CERKVENE POTREBE.

S tem dovoljujem, da smejo cerkvena predstojništva porabiti iz razpoložljivega cerkvenega imetja za izredne potrebe znesek do letnih Din 1000.—, z dovoljenjem dekana do Din 2000.—. Za višje zneske je potrebno dovoljenje ordinariata.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 15. decembra 1924.

† Anton Bonaventura,
škof.

70.

RAZNE OBJAVE.

Sodelovanje matičarjev pri rekrutiranju. Veliko županstvo ljubljanske oblasti je poslalo šk. ordinariatu dopis z dne 12. decembra 1924 št. 29.593, ki se glasi:

»Ministrstvo ver, splošni oddelek, je z odlokom 11. novembra 1924 V. št. 18.150 semkaj javilo:

Gospod minister vojne in mornarice je 8. septembra 1924 C št. 31.743 odredil:

1. Po čl. 6 »Pravil za rekrutovanje« predlagajo duhovniki vseh priznanih veroizpovedi v državi po svoji službeni dolžnosti vsako leto do 1. aprila občinskim uradom sezname mladeničev, ki se isto leto rekrutirajo. V ta seznam se vpisujejo vsi mladeniči, rojeni v dotičnem letu, živi in umrli; umrlim se pa dostavlja datum (dan, mesec, leto) njihove smrti.

Na osnovi tega seznama sestavljajo občinski uradi po čl. 14. in 15. »Pravila za rekrutovanje« svoj občinski rekrutni seznam.

2. Če kak obveznik umrje, pa je odslužil svoj rok v kadru, obvesti dotični župnik (duhovnik) po čl. 8. t. 2. »Pravila za rekrutovanje« takoj dotično občino, ki to obvestilo dostavi vojnemu okrožju, da se umrli na osnovi duhovskega obvestila izbriše iz knjig in vojnih seznamov.

3. V prihodnje se ne zahteva od duhovnikov, da bi donášali duhovske matice k rekrutnim komisijam, vsled česar odpada tudi delo po čl. 28. »Pravila za rekrutovanje«, t. j. primerjanje duhovskega seznama z rojstnimi knjigami, ker duhovniki za event. nepravilnost svojih matičnih knjig in izpiskov odgovarjajo po kazenskem zakoniku.

4. Duhovniki se v prihodnje ne bodo več pozivali niti so obvezani, da bi se udeleževali rekrutnih komisij.

5. Rekrutne komisije bodo namesto primerjanja rojstnih knjig z duhovnikovimi izpiski, po čl. 28. »Pravila za rekrutovanje« primerjale duhovnikove sezname predložene po t. 1. te naredbe z občinskimi in rekrutnimi seznamami.

6. Rekruti, oziroma zadružni starešine, so dolžni za pravilni vpis svojih zadružnih članov v rekrutni seznam pribaviti družinske liste od svojih župnikov kot dokaze za pravilno določitev roka svojemu zadrugarju, kakor tudi sicer za svojo zasebno potrebo, proti plačilu državne in duhovske takse. Ta družinski list morajo predložiti na vpogled občinskemu uradu radi izpopolnila rekrutnega seznama, ako občine teh podatkov ne bi imele v svojem arhivu oziroma v svojih popisnih knjigah.

7. Duhovniki oziroma župniki predlagajo po svoji službeni dolžnosti samo seznam rekrutov po t. 1 in smrtne liste (umrlisce) za obveznike po t. 2. te naredbe. Vsi drugi podatki (krstni listi, izpiski, družinski listi), ki jih potrebujejo rekruti in obvezniki za dokaz njihovih pravic do zakonitih olajšav glede opravljanja vojne dolžnosti in skrajšanega roka, se ne morejo niti zahtevati niti izdajati brezplačno po službeni dolžnosti, ampak si jih morajo interesenti nabavljati za svojo privatno potrebo proti plačilu predpisanih državnih in duhovskih taks.

8. Po razloženem navodilu komande in druga vojna oblastva nimajo pravice, razen podatkov po t. 1. in 2., neposredno brez plačila takse zahtevati od župnikov (duhovnikov) krstnih in družinskih listov za vojne potrebe posameznih proslincev.

9. Komandanti vojnih okrožij v prihodnje ne bodo izdajali odlokov duhovniškim (župnim) uradom neposredno, ampak se bodo obračali do njih predstojnikov ali pa zahtevali rednim putem, da njih predstojniki odrede izvršilo kakega posla, ki se tiče vojske in mornarice. Tako bodo postopali tudi, če duhovniki (župniki) ne bi postopali po predpisih »Pravila za rekrutovanje«, oziroma po t. 1. in 2. te naredbe.

V prihodnje se je ravnati po tej naredbi.

S to naredbo se zamenjuje naredba F. V. št. 36.642 z dne 28. avgusta 1923 natisnjena v Službenem vojnem listu str. 1709.

O tem se škofijski ordinariat obvešča radi nadaljnega obveščenja cerkvenih matičarjev.

V isti zadevi je došel ordinariatu dopis od Komande ljubljanskega vojnega okroga z dne 12. decembra 1924 pod št. 6666, ki sporoča, da je naročila vsem občinskim uradom na teritoriju Ljubljanskega vojnega okroga, da takoj počnejo z naložitvijo rekrutnih spiskov za mladeniče, rojene 1905. in spiskov mladeničev, rojenih 1907. leta.

Radi tega prosi, da bi župni uradi že zdaj izvršili matične spiske za občinske urade in ne šele do 1. aprila 1925.

Tretja škofijska sinoda. Izšla je knjiga *Potek in sklepi ljubljanske Sinode*. Obvezna je naročitev za vse, za katere je obvezen Škofijski list, to je za župne urade in kaplanije. Stroške za knjigo (à Din 40—), ki se bo v kratkem razposlala, je kriti iz razpoložljivega cerkvenega imetja.

Preostale mašne intencije (kan. 841) naj izvolijo gg. duhovniki čimprej poslati ordinariatu, ker so doslej semkaj poslane skoraj vse oddane, pa mnogo duhovnikov, ki ne dobivajo intencij, prosijo zanje.

Škofijski list. Položnice za vplačilo naročnine za l. 1925 bodo prirejane 1. številki prihodnjega letnika.

Orglarska šola. Tej številki lista je priložena položnica za vplačilo prispevkov za orglarsko šolo l. 1925. Z ozirom na večkratne opomine naj župni uradi poskrbe, da odpošljejo te prispevke tekom januarja 1925.

Pojasnilo. Glede na prošnjo Prosветne zveze za podatke o padlih in umrlih v svetovni vojni (Škof. list 1924, str. 100, Razne objave 2.) se pojasnjuje, da zadoščajo številčni podatki.

71.

SLOVSTVO.

Zgodbe sv. pisma novega zakona. Za srednje šole priredil dr. Alfonz Levičnik, vel. 8° (VIII in 160 str.), 20 slik in 2 karti. Ljubljana 1924. Zal. Škof. ordinariat (Din 40.—) — Življenje in delo Gospodovo je podano z besedami evangelijev. Profesor dr. Levičnik je iz evangeljskih poročil z največjo skrbjo izbral mesta, ki podajajo celotno sliko Jezusovega življenja in dela, da jih skoro ni treba pojasnjevati s človeško besedo. Zato je opomb le malo. Knjiga ni le učna knjiga za srednje šole, kakor veli naslov, ampak bo izvrstno služila tudi katehetom za višje razrede osnovnih in za meščanske šole.

Pri najboljšem Prijatelju. Po raznih virih spisal Franc Bernik, župnik v Domžalah. — 8°, 278 str. — Samozaložba 1924. (Din 25.—) V 16 govorih podaje pisatelj ves nauk o presv. Rešnjem Telesu s potrebnimi nauki za življenje v zvezi s čiščenjem in prejetjem presv. evharistije.

72.

KONKURZNI RAZPIS.

Z okrožnico z dne 11. decembra 1924 št. 4330, je bila razpisana župnija **Unec** do 31. decembra 1924.

Razpisuje se po smrti kanonika Jožefa Erkerja izpraznjeni **kanonik** pri stolnici v Ljubljani.

Nadalje se razpisuje župnija **Koprivnik** v Bohinju.

Prošnje je nasloviti na škofijski ordinariat.

Kot zaključni rok za vlaganje prošenj se določa 31. januar 1925.

73.

ŠKOFIJSKA KRONIKA.

Cerkveno odlikovanje. Janko Mlakar, profesor-veroučitelj na ženski realni gimnaziji v Ljubljani, je bil imenovan za častn. konzistorialnega svetnika, mestna kateheta Andrej Ažman in Ignacij Zaplotnik v Ljubljani, pa za duhovna svetnika.

Za ekskurendo-upravitelja župnije na Uncu je bil imenovan dekan Jožef Juvanec v Cerknici.

Umrli je Jožef Regen, župnik na Uncu, dne 3. decembra 1924 v starosti 71 let. — N. v m. p.!

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 31. decembra 1924.

Vsebina: 66. Odpustki in duhovne milosti podeljene družbi za širjenje vere. — 67. Družba za širjenje vere. — 68. Stolnina in pisarniške takse. — 69. Stroški za izredne cerkvene potrebe. — 70. Razne objave. — 71. Slovstvo. — 72. Konkurni razpis. — 73. Škofijska kronika.

Izdajatelj šk. ordinariat. — Odg. urednik Josip Dostal. — Natisnila Jugosl. tiskarna.